

# El primer disc d'un rosinc que viu a Alemanya: "He fet realitat un somni"

Yan Ficker, químic de professió, s'ha tret una espina de dins amb la publicació d'un àlbum autoeditat en què transmet la seva manera de veure el món des d'un prisma crític i desplanent

---

El crim del segle (autoeditat, 2025) és el resultat d'aquest poti-poti de sentiments, que ha pres forma a cop de pop-rock i de picades d'ullet no només a Neil Young, sinó també a Crazy Horse i l'icònic Ragged Glory; sumat a altres influències, entre les quals Supertramp o Mazoni. La gravació d'aquest disc l'ha fet a Alemanya, on viu des de fa prop de tres anys, en un moment en què s'ha pogut permetre emprendre el projecte: «feia temps que havia començat a compondre les cançons i tenia la idea al cap, però necessitava temps i diners per poder-ho fer», explica Ficker. Graduat en Química per la Universitat de Girona, es va instal·lar a la ciutat alemanya de Leipzig, on, per fi, aquest any ha pogut posar fil a l'agulla al disc: «vaig aconseguir una feina amb bones condicions en un laboratori i tenia temps, i ara he pogut fer realitat un somni que tenia des que era petit», assegura. Els estudis Tonstudio Leipzig van acollir la seva proposta i Ficker ha coproduït el disc juntament amb l'enginyer Fabian Günter. De les dotze cançons de l'àlbum que canta en quatre llengües diferents (català, castellà, anglès i alemany), dues són instrumentals (Crazy Horse i Interludi). A la resta de peces, la lletra pren molt de protagonisme, amb frases que critiquen un rumb del món desplaent: «És la ressurrecció del Tercer Reich, i no s'està fent res per aturar-ho. Vosaltres cobrareu les dietes, això rail!», canta Ficker a Successors del III Reich amb sons enèrgics que ha gravat amb l'ajuda de la seva guitarra, així com amb baix i piano; també ha jugat amb les mesclades per introduir-hi sons digitals. «El que dic és la manera en què jo veig el món, i també s'hi reflecteix els diversos estils de música que m'agraden», sosté Ficker. El fet de compondre una de les lletres en alemany li va servir, diu, «com un exercici per autoavaluar-me» en un moment en què estava aprenent la llengua. El seu vessant més íntim també hi queda gravat, amb una cançó que dedica a la seva àvia. «La vaig compondre per l'aniversari de la seva mort, l'haviem tingut dos anys a casa i li vaig agafar molta estima, en aquell moment em va sortir la lletra i m'emocionava mentre la componia perquè em feia pensar en ella», explica. Ficker ha publicat el disc a les plataformes digitals i també n'ha fet còpies físiques que ha repartit a establiments de Figueres i la Bisbal d'Empordà. Té previst fer un concert de presentació a la primavera a la capital baix-empordanesa, encara sense data. Però l'espina ja se l'ha tret.

Font del document: <https://www.diaridegirona.cat/cultura/2026/01/09/primer-disc-dun-rosinc-viu-125529376.html>